

der har jeg søgt Oplysninger om de Udgifter, som falde ind under de 12,000 Kr.; der gaa igen for de senere Aar, men jeg har ikke kunnet henvende mig til andre Statsregnskaber af den simple Grund, at der ikke eksisterer nyere end for 1895—96. (*Marineministeren*: Der er en Trykfejl!) . . . Ja, netop, der var en Trykfejl, saa den ærede Minister er sagesløs, men jeg ogsaa. For øvrigt, naar det viser sig, at selv en Sum paa 12,000 Kr., som skal fordeles, ikke behøver at være nær saa stor, og at blandt andet en Konto: „ufordudsete Udgifter anslaaet til 200 Kr.“ løber op til 1,068 Kr., saa er det ikke saa ganske udmærket vel kalkuleret, og det maa støtte det, jeg sagde fra Begyndelsen af alligevel. Spørgsmaalet vedrørende Nybygninger og Tillægsbevillinger er et meget væsentligt Spørgsmaal, idet jeg oplyste, hvorledes man gik frem med Arbejderne paa Orlogsværftet. Den højtærede Minister gav nogle Oplysninger om, hvordan det gaar for sig, men den ærede Minister glemte bare en meget væsentlig Ting. Der skildres levende nok, hvorledes der henimod Finansaarets Slutning foregaar et Stormløb til de forskellige Kontorer for at faa at vide, hvorledes det staar til med Regnskabet o. s. v. Men jeg maa her minde den ærede Minister om, at der er en Komplementperiode paa to Maaneder. Den omtalte Ministeren ikke. Den blev netop i sin Tid givet Ministeren for derigennem at kunne arrangere sine Sager saaledes, at man ikke behøvede hele dette Stormløb, idet man havde to Maaneder endnu efter Finansaarets Udløb til at bruge Pengene. Jeg har oplyst, at man ikke blot har brugt Komplementperioden, men endnu to Maaneder til en Torpedobaad og mindst 1 Aar til en anden. Det er denne Nybygningsdrift, som jeg mener ikke er forsvarelig, og jeg kan ikke se, at Ministeren kan forsvare det, naar der herfra er bevilget Penge — vi have jo ikke saa meget Materiel, vi skulle jo gerne have snarest, hvad vi kunne faa — da ikke at benytte hele den bevilgede Sum i den Tid, der er forudsat for at faa bygget sit Kram. Naar den højtærede Minister udtalte, at det var saa uhyre vigtigt at have vort Materiel liggende parat, og at det var i Stand til at gaa ud straks, staar det ikke i Harmoni med, at man ligger og sinker halve og hele Aar hen. Jeg mener, det er mere end aparte, at man her søger Genbevillinger lige ved Slutningen af Finansaaret, skønt man maa vide, at der samtidigt er sparet 4—500,000 Kr. Det er en meget uheldig Façon, og den kommer af, at man ikke

har leveret Arbejde nok for at bruge Pengene; det skulde være et absolut Obligo, at de bleve brugte. Den højtærede Minister indrømmede, at Driften paa Værftet har været lidet heldig adskillige Gange, det var altsaa ret korrekt, hvad jeg havde udtalt. Med Hensyn til „Skjold“ sagde Ministeren, at „man indskrænkede Byggeriet saa meget som muligt, for at ikke den Eventualitet skulde indtræffe, at man pludselig stod uden Bevilling til Nybygning.“ — Det kan aldeles ikke retfærdiggøre, at man ikke bygger. Pengene ere bevilgede og maa bruges, for at man kan faa sit Kram i Orden. Anden Administration har jeg ikke hørt om i noget andet Land; men her hører jeg det ganske vist jævnlgt. Der var en anden Grund til Forhalingen af Torpedobaadens Bygning, som den højtærede Minister angav; men ogsaa den synes jeg er mærkværdig. Efter at man havde faaet Bevillingen, altsaa længe efter at man havde foreslaaet den, opdagede man paa en Gang, at man kunde forsøge paa noget helt nyt, nemlig at bygge Maskinerne herhjemme. At man ikke havde tænkt derpaa, samtidig med at man begærede Pengene og senere, da man fik dem, et halvt Aar efter, synes mig at være at sinke Tingene paa en ikke forsvarlig Maade.

Med Hensyn til mine Udtalelser om den store tekniske Administration derude paa Værftet, de forholdsvis mange Direktører, Underdirektører og Værftingeniører til den Smule Konstruktionstegning, der forefalder derude, udtalte Ministeren, at „der kan ganske sikkert være Tider, som netop i Aar, hvor der altsaa ikke er saa overordentlig meget at gøre“. Men det er ikke blot „i Aar“, det er i 3—4 Aar. Denne Modifikation maa tages med; thi der er overordentlig stor Forskel paa 3—4 Aar og 1 Aar. Det er disse Komplementer; jeg gerne vil have taget med for den rette Forstaaelses Skyld. Med Hensyn til det femte Spørgsmaal angaaende Udrustningskontoen, udtalte den højtærede Minister, at „det ærede Medlem lægger ikke megen Vægt paa den aarlige Øvelseseskadre.“ Det har jeg aldeles ikke sagt; jeg har sagt det stik modsatte. Ministeren bliver dog ved at gentage det en to—tre Gange. Jeg har kun foreslaaet, at man omlægger Øvelseskontoen, saaledes at vi i Stedet for den aarlige Eskadre, vi nu have, og om hvilken Ministeren indrømmede, at den er et minimalt Apparat, og om hvilket jeg oplyste, at med det kunde kun foretages Minimums Øvelser, der efter min Mening ikke kunne